

Далечъ бродихме изъ полени,
Далечъ, високо на възбогъ
И връщаме се освѣжени
Отъ горски хладенъ водоскокъ.

Ура да викнемъ ний, ура, } 2
Че бѣхме въ китната гора!

Ура! Насъ нищо не ни плаши,
Повторно тамъ ще идемъ ний.
Просторъ душитъ искатъ наши,
Просторъ — орела дѣ се вий!

Ура да викнеме, ура, } 2
Ний любимъ китната гора!

Люб. Бобевски.

